

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 1 (353) Sâmbătă 1 Ianuarie 1955 * 4 pag., 15 bani

PIONIERI ȘI ȘCOLARI

Vă urăm în noul an
multă sănătate și succes
la învățătură!

LA MULȚI ANI!
LA MULȚI ANI FERICIȚI!

Zaharia Stancu

Laureat al Premiului de Stat

Anul cel vechi se sfârșește. Incepe un an nou. Pretutindeni oamenii vârstnici, tinerii, copiii, își spun unul altuia cu bucurie: — La mulți ani! — La mulți ani fericiți!

Și odinioară-acum patruzeci și ceva de ani când eu însumi eram copil, auzeam în ajunul Anului Nou, în satul și în casa noastră, aceeași urare venită din străbuni — La mulți ani! — La mulți ani fericiți!

Anul se învechea, trecea și în miezul fiecărei iernii venea un an nou. În satul și în casa noastră auzeam iarăși aceleași urări din care nu lipsea cuvântul fericire. Dar fericirea rămânea un singur cuvânt rostît. Pe atunci oamenii cei mulți dela orașe care munceau în fabrici și în uzine la fel ca și milioanele de țărani care lucrau pământurile moșierilor nu puteau să cunoască fericirea. Satele erau pline de căsuțe dărăpănate în care se cuibăriseră foamea și frigul, sărăcia, mizeria. Ori cât de mult ar fi robit țărani pe moștile boierești, câștigul lor rămânea neînsemnat. Rareori pe masa țăranilor se găsea o bucată de pâine. Nicl înmălânga nu le ajungea. Mereu flămânzi, desbrăcați și desculți, copiii țăranilor erau pândiți și deseori seceraiți de boli. Asemănătoare cu viața țăranilor săraci era și viața muncitorilor dela orașe. Stăpânii fabricilor și ai uzinelor nu erau cu nimic mai buni decât stăpânii moșierilor. Muncitorii și copiii lor cunoșteau și ei foamea și frigul, sărăcia, mizeria. În mahalălele orașelor în care trăiau și-i secerau și pe ei boile.

Puțini copii de muncitori și puțini copii de țărani izbuteau pe atunci să învețe carte. Școlile erau deschise numai pentru odraslele celor înstăriți.

În acele condiții grele în care a trăit multă vreme poporul nostru, muncitor de la orașe și sate oamenii își spuneau: — „La mulți ani! — La mulți ani fericiți!“... Ei nu cunoșteau și nu puteau să cunoască fericirea. Nădăjduiau însă că vor veni timpuri mai bune, că va veni o zi în care ei vor putea să cunoască libertatea și bunăstarea, fericirea.

Conduc de Partid și Guvern, poporul nostru, care acum zece ani a rupt lanțurile robiei, își făurește azi o viață nouă, liberă și luminoasă. Poporul nostru construiește azi socialismul. Acum, când oameni vârstnici, tineri și copii își spun: — „La mulți ani! — La mulți ani fericiți!“... Vasel știu că anul care începe și toți anii care vor veni de acum înainte — Nici vor fi mai buni decât anii care au trecut. Vom avea mai multe și mai bune unelte de lucru, care ne vor face munca mai ușoară și mai plăcută. Vom avea încălțăminte și îmbrăcăminte mai multă, mai ieftină și de mai bună calitate. Deasemenea, vom avea mai multă și mai ieftină și de mai bună calitate hrană. Vom clădi noi fabrici și noi uzine, vom desțeleni și vom face să dea rod fiecare brazdă de pământ. Vom construi noi școli, noi biblioteci și noi teatre și vom tipări mai multe cărți. În toate domeniile noastre de activitate, vom spori, vom îmbunătăți și vom întini producția.

Voi, cei tineri și cei micuți de tot, veți cunoaște zile din ce în ce mai frumoase, ani din ce în ce mai fericiți. Toată grija Partidului și a Guvernului toată grija poporului nostru, se îndreaptă spre voi, spre voi care veți fi țara noastră de mâine, țara noastră socialistă. — La mulți ani! — La mulți ani fericiți!

1954
nu vrea să-și facă autocritica...

Ștefan Iureș

Laureat al Premiului de Stat

Bătrân și gârbov, anul sta să plece...
Dar mai întâi șopti cu slab ecou,
Tușind, și răspândind suflarea-i rece,
Băiatului sburdalnic, Anul Nou:

— Acum, în clipa istovirii mele,
Tu, fatul meu, întâii pși încerci.
Răsari din stele, luneci din castele,
Cobori din brazi, ba, sari și din ciupercl...

Dar când va fi ca din această lume
Și tu, ca mine astăzi, să pornești,
Să te gândești dacă-ai sporit anume
Frumoasele virtuți pionierești

Eu, — harnici, sprinteni, inimoși, destoinici
Pe pionierii mei iubiți și-i las.
— Dar nu mi-ai spus nimic de nota 2, nici —
De lene, chuul, de-obraznicii acas'...

Bătrânul, netezindu-și barba albă,
Se prețacu atunci a n'auzi...
— Eu n'am avut cu dânsii nicio jalbă.
Eram mai mulțumit din zi în zi.

Băiete, nu-ți să moșul de rușine!
O mie nouă sute cîr'ze'ș'cinci
Tu, strânge pionierii lângă tine
Și ia un fel, — și luptă să-l atingi!

ORAȘELUL COPIILOR

Fotomontaj de: Ing. G. POPESCU

8235 ✓

106

Florin IORDACHESCU
și Al. Ovidiu ZOTTA

EMISIUN

Nota redacției: Acum vreo 10 zile tocmai când ne pregăteam să rezervăm în numărul din 22 Decembrie al gazetei loc pentru emisiunea de iarnă a „Radio-Luminișului”, hop că sună telefonul: Alo, redacția? Aici Radio-Luminișul. Amânăm emisiunea. O s'o transmitem la Anul Nou și atunci s'o publicați. Cum? Da, vom explica totul. Noroc și la revedere, ați vorbit cu ciocănițoarea.

DUPĂ ZECE ZILE

Atențiune, atențiune, începem a patra emisiune. Vă cerem iertare pentru întârzierea prea mare, dar am socotit nimerit și binevenit să dăm acest program în cinstea noului an. Sperăm că nu sunteți prea supărați, așa că ascultați la început un scurt radio-jurnal.

NE-A AJUNS AL IERNII VAL

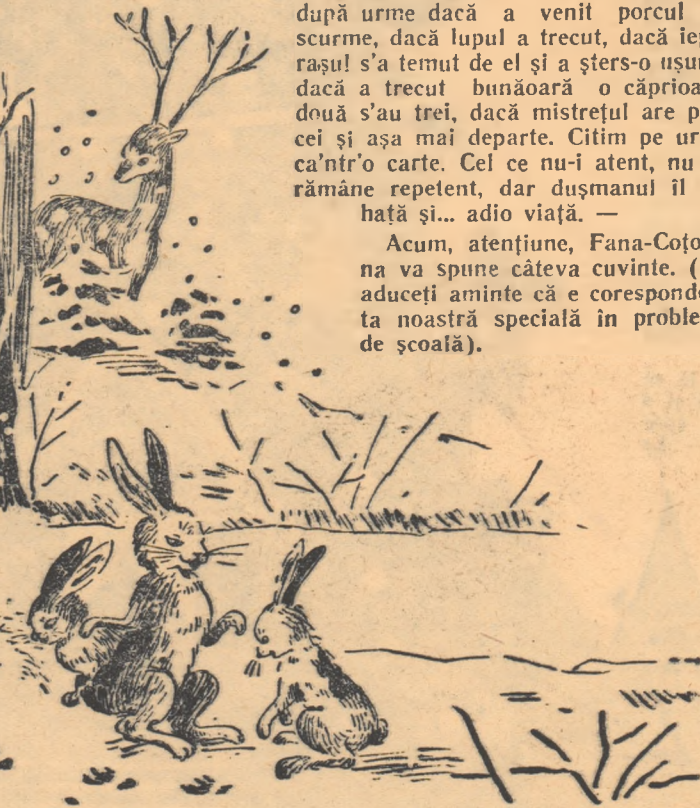
Decembrie-Undrea. Ce iarnă grea! Fulgi pufoși de nea se cern din cer. Moș Ger a pornit-o odată prin pădurea toată. Supărat, a ferecat izvorul și lacul, a amorțit copacul și i-a pus sus pe rămurile dantele de gheață. E dimineață. Ascultați aspecte din viața de pe aici. Moș Arici doarme dus. N'are nevoie de hrană până la primăvară. Plăpânda căprioară o duce greu: râsul și lupul o atacă mereu, mai ales când pe zăpadă la suprafață se prinde o poșghită de gheață și o rănește la picioare. Vai de bietele căprioare!

Copacii parcă s'au uscat, totuși viața nu a încetat în ei. Mugurii miței vor plesni când îi va încălzi soarele lui Mărțișor. Pe ogor, grăul mițitel doarme și el sub pătura de nea.

ASCULTAȚI ÎN CONTINUARE URMĂTOAREA CONSTATARE:

Noi n'avem abecedar, dar tot ce se scrie pe hârtie de nea argintie știm să citim fiindcă tot noi scriem cu laba, cu coada, cu botul și înțelegem totul. Cunoaștem după urme dacă a venit porcul să scurme, dacă lupul a trecut, dacă iepurașul s'a temut de el și a șters-o ușurel, dacă a trecut bunăoară o căprioară, două s'au trei, dacă mistrețul are porcei și așa mai departe. Citim pe urme ca'ntr'o carte. Cel ce nu-i atent, nu că rămâne repent, dar dușmanul îl înhață și... adio viață. —

Acum, atențiune, Fana-Coțofana va spune câteva cuvinte. (Vă aduceți aminte că e corespondenta noastră specială în probleme de școală).

O DOVADĂ VIE DE PRIETENIE

Pionieri iubiti care îngrijiți de animale, vă mulțumim pe stă cale. Fânul pe care ni-l aduceți în poiană pentru hrană mințile date la păsărele și cuiburile ce le-ați făcut pentru e dau dovadă că voi nu ne lăsați pradă iernii geroase. Pentru ste fapte frumoase noi vă mulțumim și așteptăm să fim ia preună o lună, în toial verii: Să trăiască pionierii!

PE-O FOAIE DE VARZA MARE, IATA ÎNCA O SCRISO

„Noi, iepurii de casă, v mitem felicitări și urări d pentru anul ce vine. Salut iepurilă și-l poftim să nu-l lă de noi fiindcă suntem l omului. Aici avem belșugu nei și tihna somnului. Copii foarte blânzi și nu ne lasă odată flămânzi. Dânsiino sfeclă și varză. Dacă v

vază Iepurilă, să poftescă prin sat, căci îl așteptăm nea,

ARE CUVANTUL GAIȚA

Am auzit că Nuța, o fată, e comparată cu mine. Foarte M'am simțit mândră și-am plecat s'o văd. Ce să vă mai s prăpăd. Vorbește de nu se mai oprește și întreaga ziuă bate piuă! Așa că propun să nu se mai spună „Nuța e ca Gaiță „Gaița e ca Nuța”, fiindcă m'a 'ntrecut, micuța!

O URARE-PROVOCARE DIN PARTEA UNEI CAPRIO

Dragi copii, să aflați numai decât că mă bucur foar pentru faptul că Ionel, așa mic cum este el, alergând vert cel dintâi ieși la cross și-i acum în școala lor cel mai bun : tor! Eu îl știu de astă vară când copiii ridicară tabără, pădure. L'am văzut mergând la mure și de dimineață'n z trenându-se de zor. De aceea-l felicit și-l urez ca fericit an tor să-i fie, să-i aducă bucurie și victorii noi. Și dacă, vară să-și petreacă în pădurea roastră, eu îl provoc la „patru să vedem care-i mai iute!

VREAU SA'NTREB DESPRE BAIATUL CARE A UI SPĂLATUL

Eu, veverița, vreau să spun că deși n'am săpun și pr aproape în fiecare dimineață mă spăl pe față și mă șterp bufa, apoi dau fuguța după alune și alte lucruri bune. Când termin de mâncat, iar m'apuc de spălat. Murdăria nu-mi place și pace! De-ai mă miră că un băiat mare „scapă din vedere” să se spele.

Oare fața lui e prea subțirică și-l e frică să nu și-o strice? Se zice că asemenea fețe nu există. Eu, zău, că sunt tristă aflând de așa ceva și v'aș ruga să-mi spuneți imediat unde se află acest și cum se numește, ca să-i scriu personal, firește!

ANIMALELE SUSȚIN UN RADIO-MAGAZIN

Dacă copiii joacă în piese despre pădure și pot pe chipul să ne fure, de ce n'am face și noi la fel? Astfel, do tați de Coțofană, am început de astă toamnă piesa despre pe care o veți auzi.

Distribuția e următoarea:

Vasilică — interpretează Ciocănițoarea.
Nicușor — interpretează un ursișor.
(Ăștia doi, uitai să vă spun: sunt frați buni).

Versuri de: GICA IUTEȘ

Moș Gerilă'n orice an
Imi tot cere socoteală;
Cum mă port? Ce note am?
Și ies toate la iveală!
Anul ăsta... Am un plan!

Ba, o vorbă, un cuvânt
De-ți sufla lui Moș Gerilă,
Cum că bătuș, eu sunt
De pe-acu vă plâng de milă
Vă fac fândări, la pământ
Stați așa... Să nu scânciți —

Am luat un ghem de sfoară
Crengile la pom să leg
De-a veni moșul diseară.
Și-o să scap eu de ocară!

Să n'aveți cumva curajul
Moșului să vă jeliți
De'ntâmplarea cu dres
Vă jupoi, de-o să crâcn.

GICĂ NOTĂ-

LUMINIȘ

Ilustrații : E. ZUCKERMAN
și Z. IULIAN

SPECIALA

Marioara — interpretează Căprioara.
Fana, Sică, Tanți și alții.

Actul unu
se petrece în recreație, la 10. Nicușor și Vasilică fac o cetățuie mică din zăpadă și din ghiață. Vasilică-abia învață cum să facă-așa ceva, dar auzi-l-i ce vrea:

Vasilică: Comandant, eu voi fi peste cetate!

Nicușor: Așteaptă frate, treaba nici n'am terminat...

Vasilică: Ține-ți gura, știu și eu ce cetățuie să fac!

Nicușor: Faci mâine alta, n'au intrat zilele'n sac!

Vasilică: Ia dă-mi pace, moralist ai fost mereu!

Marioara: (tocmai intră) Iar te certî cu frate-tău!

Vasilică: Și ce-ți pasă?! Vezi-ți colo de păpuși... Ia fă bine și ne lasă, că te trag de cozi acuș!
(se întoarce spre ieșire; face semn). Ehe, băieți, ia poftiți, vă rog, încoace, ceva strașnic să vedeți!

(Vin în grabă Tanți, Sică, Nelu, Costea).

Vasilică: Ia priviți cetatea asta, singur cu am s'o termin. De aceea, ne'ndoiș e, comandantul ei devin!

Nicușor: Te-ajut la treabă.

Vasilică: Nici gând!

Sică: Singur tu?! Degeaba, fiindcă n'ai s'o știi clădi!

Vasilică: Uite colea! Nicușor, să-mi cari zăpadă!

și s'apucă să clădească. Un perete stă să cadă. Il proptește, fiindcă nu are unde să pună bulgări colo, ici. Nicușor nici nu s'atinge, n'are vreo idee. Poți să zici că-i o macara, o roabă, decovil, excavator, numai rate lui Vasile nu-i poți spune prea ușor. Vasilică, meșter mare, tot clădește când, buf-bum, — se dărâmă peste dânsu! tot ce fu în față acum cetățuie... Și în zăpadă afundându-se deodată, Vasilică'n cui își pune pofta lui de comandant...)

Actul doi
se desfășoară tot la școală, da pe sală. Drept în față, clar se vede gazeta de perete.

Vasilică (indignat: M'au caricaturizat! Cine mi-a făcut bucată ca să-i dau acum răsplata? Nicușoare, frățioare, vin să vezi ce am pățit!

Nicușor: (sosind în grabă) Vai, dar ești nedreptățit!

Vasilică: Sigur! Uite, cică's îngâmfat Păi sunt?

Nicușor: Dar, modestia ta-i unică pe pământ!

Vasilică: Merit oare să apar pe toți pereții?!

Nicușor: Nici gând...

Prin stânga intră fetele, băieții).

Vasilică: (cu mânie) Cine m'a pictat aici?!

Marioara: unul care te cunoaște, ce tot strigi!

Vasilică: Eu am martori pe-al meu frate, Nicușor, că nu-s îngâmfat, obraznic și nici disprețuitor!

Toți (râzând cu toată gura): Nicușor?! Păi, tocmai dânsul ți-a făcut caricatura!

(Vasilică, de mirare, nu mai știe ce să spună... Nicușor surâde înic)

Iar CORTINA piesa curmă.

COPII, TRANSMITEM UN CONCURS DE SCHI!

A început concursul... Conduce ursul, după el o căprioară (foar-bună schioară!) apoi urmează lupul și bursucul. Cel din urmă, iepurilă. Vai, ți-i și milă să te uiți la el. Alunecă încetinel, încă-i ușurel. Ursul, de, e greu, d'ala ca fulgerul lunecă.. Iepurilă a băgat-o pe mânăcă...Mai sunt două sute de metri până la start și ursul conduce detașat. Iepurilă, mută-ți gândul dela campionat! Lupul forțează, căprioară-l urmează... Amintim că în ziua Anului Nou, rezultatele vor fi afișate pe un panou! Ne despărțim de sfârșitul concursului... Disperat, iepurilă vine glonțși sare pe schiurile ursului. Ursul nu-l simte și-i dă înainte... Din

pricina pulberii de omăt, arbitrii și concurenții nu-l văd... Iată linia de sosire. Iepurilă, iute din fire, sare înaintea ursului chiar la sfârșitul parcursului. Toți îl aplaudă, arbitrii îl laudă..

Dar noi, Radio-Luminișul, am văzut acest furtișag și-l vom da în vileag!

MOȘ GERILĂ VREA SA SPUNA TUTUROR O VESTE BUNA

Eu, Moș Gerilă, vă vorbesc. Gândindu-mă la voi, cei din păduri, am luat măsuri și v'am organizat o serbare. Iată un pom de iarnă, mare, la care fiecare va primi câte-o jucărie. Veverița șglobe va lua un ciocânel să spargă cu el alune, un coșuleț în care să adune și un manșon.

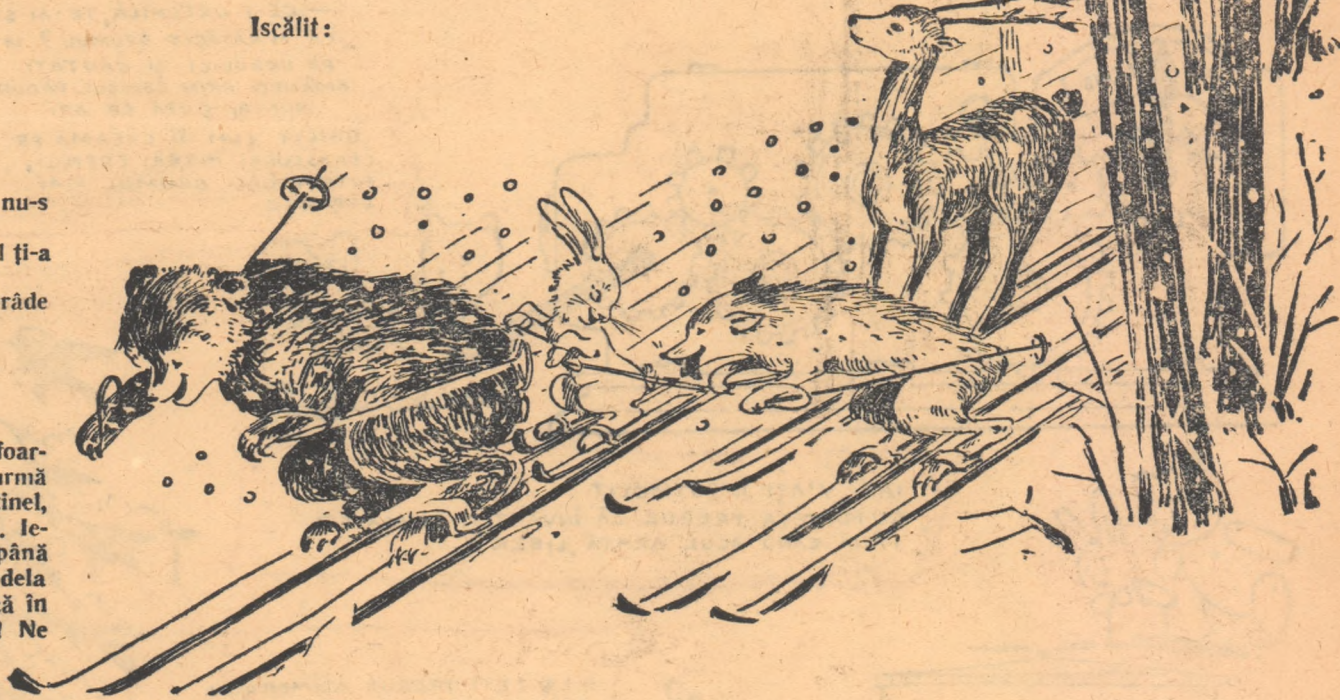
Am cumpărat un telefon pentru gaită că-i vorbărează. Lui Martinică îi dau patine de ghiață și-i mai aduc o coadă mare, roscată, înfoiată, să poarte și ursul coadă odată. Teosului arici îi aduc o pilă. Lui Iepurilă o pușcă și vulpei o răfușcă de cauciuc. La toți vă aduc câte ceva.

Diseară se va dansa la bal mascat. Lupul va veni costumat în căprioară, gaita în cioară, vulpea în găină și ursul în albină. Am întocmit și o listă de artiști instrumentiști: ursul va cânta la trombon, bursucul la saxofon, iepurilă la piculină, greierul la mandolină, o ciocânită la toba mare și o cioară la vioară. Porcul mistreț, vestit cântăreț, cu vocea lui de tenor va spune un plugușor făcut de el în secret. Va fi și un bufet bogat.

O TELEGRAMA

Vă anunț prin telegramă. Așteptați și n'aveți teamă, fiindcă iarna, baba rea, cât e lumea n'o să stea. Soarele de primăvară o va alunga din țară. Peste-o lună, cel mai mult două, va începe viața nouă. Eu îmi iau angajamentul să v'anunț evenimentul și și la timp voi apărea de sub pătura de nea. Până atunci mai e nițel.

Iscălit:

Ă ÎN VACANȚĂ

Desene de : BURSCHI

Au scăzut, n'am ce să zic,
La mai mult de jumătate,
Apă iau dintr'un ibric
Și-am să torn pe rând în toate
Și... nu se va ști nimic.

Se-aud paști... ah rîd să mor!
Că îndată o să scap
De vecinul pârător,
Îi torn apă rece'n cap
Și m'ascund pe coridor l...

Nimeni nu s'a plîns de Gică
Hm... ce curios îmi pare
Dar, ce-ar fi la o adică
S'aibă și — el o notă mare
Și-o purtare bunicică?...

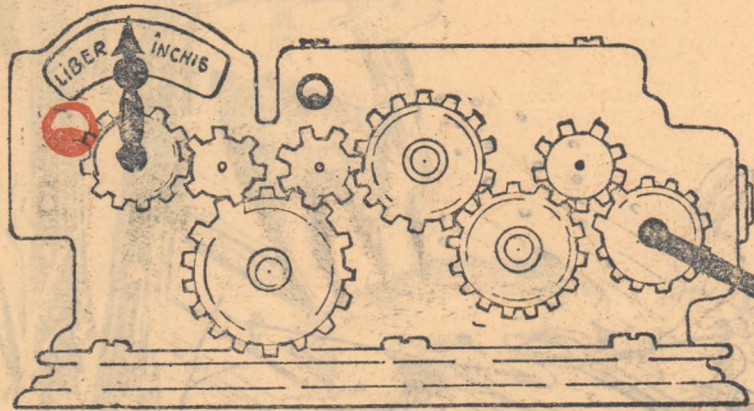
Hei măi Gică... rău de tot!
Cu năravurile aste,
Te-ai făcut de răs socot!
Toată lumea recunoaște:
Daruri să-ți mai dau, nu pot!...

Căluțoșii de IARNĂ

DRAGĂ URECHILĂ ȘI URSULICI!
 ÎNCOTRO AȘA GRĂBIȚI?
 DACĂ AȚI PORNIT-O SPRE
 PRIETENII VOȘTRI LA POMUL
 DE IARNĂ, SĂ ȘTIȚI CA AVEȚI
 DE MERS CALE LUNGĂ.
 SĂ VEDEM MAI ÎNTÂI
 ÎNSĂ CUM VĂ DESCURCAȚI
 PRIN LABIRINT?
 AȘA CĂ POFTIȚI!

IAR V'AȚI ÎMPOTMOLIT?
 CU MANETA TREBUE SĂ ÎNVĂRTIȚI ÎN AȘA FEL
 PÂNĂ CÂND ACUL ARATĂ 'LIBER'.

— CE-ȚI URECHILĂ, TE-AȚI SPERIAT
 CĂ AI RĂTĂCIT DRUMUL? IA-ȚI
 DE URSULICI ȘI CĂUTAȚI
 AMÂNDOI PRIN DĂȘIȘUL PĂDURII,
 NUMAI DUPĂ CE AȚI
 GHICIT CUM ȚI CHEAMĂ PE
 CEI ASCUNȘI ÎNTRE CRENGI,
 PUTETI GĂȘI DRUMUL MAI
 DEPARTE.

— LA CE-ȚI TREBUE CISMARULUI
 ATĂTEA UNELTE? SPUNETI VOI
 CARE NU-ȚI SUNT DE FOLOS
 CA SĂ LE SCOATEM AFARĂ DIN
 CAMERĂ.

BINE V'AM
 GĂȘIT, DRAGII
 PRIETENI!

— BINE-AȚI VENIT. HAIDEȚI
 REPEDE SĂ GĂȘIM CONȘANELE
 CARE AU FUGIT DE PE GLOBURI.
 LE PUNEM LA LOCUL
 POTRIVIT ȘI ASEM O URARE
 A LUI MOȘ GERILĂ. REPEDE,
 REPEDE...

